

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De malis Episcopis, ac Dei mandata minimè seruantibus. cap. xxvi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](#)

A facere licet: sed quod ille probauerit, hoc Deo quoque gratum est. Qui Episcopum honore afficit, is à Deo honoratur. Qui clam Episcopo aliquid facit, hic diaboli cultor est.

Omnes perfer, ut te quoque Christus: omnibus in charitate here. Precibus sine illa in- Epist. ad termisione stude. Pete intelligentia maiorem ea quam habes. Vigila, insomne oculū habe, Polyc.

Omnium mīros porta, ut numeris omnibus absolutus athleta. Vbi maior labor, illic quoque vberior quaestus. Probos discipulos si amaueris, nihil gratia tibi habendum erit. Itaque in hoc potius incumbe, ut morum facilitate atque clementia contumaces subiicias. Non omne vulnus eodem emplastro curandum est. Febrium acceſſiones perfusionibus ſeda. Propera carne ſimil & ſpiritu conſtas, ut qua oculis tibi ſubiiciuntur, corrigas: qua au- tem aſpectum tuum fugiunt, petas ut tibi detegantur: quod nihil omnino prætermittat.

B Antifitem oportet vitam ab omni reprehenſionis nota puram ducere, nec rei ullius Deo grata ſtudium prætermittere.

Ante omnia oportet Ecclesia ministrum ab ira alienum effeſce obiurgatione vii, ſed Athana- horatione ac deprecatione.

Tum demum doctori ex animi ſententia ſermo ſuccedit, ac fidem nanciſcit, cum ipſe Didymus vita & moribus docet: iuxta illud, De ijs que coepit Iesu facere & docere. Aſt. I.

Sacerdotem prudentia, & vita, ac morum ingenuitas, efficit. Sermone virtutem doce: Euagr. opere autem eam praedica.

Alexander eminus plebem candidis vſtibus induitam confiſcatus, ſacerdotes autem atque antiſtitites byſiniſi amicos pontificem vero, in hyacintho & aurea ſtola, atque capi-

C te cedarim, aure amque laminam, in qua Dei nomen inſcriptum erat, geſtantem, ſolus acce- des, nomen illud, ac pontificem adorauit. Scifitante autem Parmenione, quid eſſet, quamobrem ipſe, cum ab omnibus adoraretur, Iudaorum tamen pontificem adoraret: Non eum, inquit, ſed Deum, a quo ſacerdotij dignitate ipſe ornatus eſt, adorauit.

De malis Episcopis, ac Dei mandata minime ſeruantibus.

C A P. X X V I.

A C E R D O T E S eorum in gladio ceciderunt.

Deut. 32.

Aſconderunt ſacerdotes legem Domini. Principes ei- Mich. 3.

D ius in muneribus iudicabant, & ſacerdotes mercede docebant. Nunquid non vestrum eſt ſcire iudicium, qui odio habetis bonum, & diligitis malum: qui violenter tollitis pelles eorum deſuper eis, & carnem eorum deſuper ossibus eorum? Sacer- dotes eius polluerunt sanctum, iniuste egerunt contra legem.

O pastor & idolum, derelinquens gregem: gladius ſuper brachium eius, & ſu- Zach. 11. per dextrum oculum eius. Brachium eius ariditate ſiccabitur, & oculus dexter eius tenebrecens obſcurabitur. Et dixi: Non pafcam vos. Quod moritur, moriatur, & quod ſucciditur, ſuccidatur, & reliqui deuorent vnuſquisque carnem proximi ſui. Ecce ego fuſcitabo pastorem imperitum in terra, qui derelicta non viſitabit, & diſperſum non quaret, & contritum non ſanabit, & id quod ſtat, non nutriet, & carnes pinguium comedet, & vngulas eorum diſſoluet.

E Præ vino neſcierunt, & præ ebrietate errauerunt. Sacerdos & prophetæ præ e- Eza. 28. brietate neſcierunt, absorpti ſunt a vino, errauerunt præ ebrietate.

Væ paſtoribus, qui diſpergunt & diſperidunt oues gregis. Propterea hæc dicit Ezech. 34. Dominus: Vos diſperſiſti oues meas, & eieciſti eās, & non viſitasti eās. Ecce ego vlcifar omnes malas adiuentiones veſtras. Oues perdiſta facta ſunt po- pulus meus. Qui paſceban t eos, expulerunt eos: in montes errare fecerunt eos.

Sacerdotes eius contempſerunt legem meam, & polluerunt ſanctuaria mea: inter ſanctuin & prophanum non habuerunt diſtantiam, & inter mundum & pollutum non intellexerunt: & coinquinabar in medio eorum. Principes eius in medio illius, quaſi lupi rapientes prædam ad effundendum ſanguinem, & auarè ſectanda lucra. Prophetæ autem liniebant eos abſque temperamentio, &c. Hæc 34.

O iiij

D. IOANN. DAMASCENI

icit Dominus pastoribus: Væ pastoribus, qui pascebant semetipos. Nónne grēges à pastoribus pascūtr? Lac comedebatis, & lanis operiebamini: & quod cras- sum erat, occidebatis, & oves meas non pascebatis. Quod infirmum fuit, non cōsolidastis, & quod ægrotum, non sanastis: quod confractum est, non alligastis, & quod abiectum est, non reduxistis: & dispersæ sunt oves meæ, eo quod non esset pastor. Pascebāt pastores semetipos, & greges meos non pascebant. Propter ea pastores audite verbum Domini. Ecce ego super pastores, requiram gregem meum de manu eorum.

sap. 6. Dicte iudices finium terræ: quoniam data est à Dominopote stas vobis, & virtus ab Altissimo, qui interrogabit opera vestra, & cogitationes scrutabitur: quoniam cùm essetis ministri regni illius, non rectè iudicastis, nec custodistis legem iustitiae, neque secundum voluntatem Dei ambulastis. Horrendè & citò apparebit vobis: quoniam iudicium durissimum in his qui præfunt, fiet. Exiguo enim conceditur misericordia: potentes autem potenter tormenta patientur. Non enim subtrahet personam cuiusquam Deus, nec verebitur magnitudinem cuiusquam. Fortioribus autem fortior instat cruciatio.

Mat. 23. Tunc Iesus locutus est ad turbas, & discipulos suos, dicens, Super cathedram Moysi federum scribæ & Pharisæi. Omnia ergo, quæcumque dixerint vobis, seruate & facite: secundū opera verò eorum nolite facere. dicunt enim, & non faciunt. Alligant enim onera grauia & importabilia, & imponunt in humeros hominum: dígito autem suo nolunt ea mouere. Omnia verò opera sua faciunt, vt videantur ab hominibus. Dilatant enim phylacteria sua, & magnificant fimbrias. Amant autem primos recubitus in cœnis, & primas cathedras in synagogis, & salutationes in foro, & vocari ab hominibus rabbi. Vos autem nolite vocari rabbi. vñus est enim magister vester, omnes autem vos, fratres estis. Et patrem nolite vocare vobis super terram: vñus est enim pater vester, qui in cœlis est. Nec vocemini magistri: quia magister vester, vñus est, Christus. Qui maior est vestrū, erit minister vester. Qui autem se exaltauerit, humiliabitur: & qui se humiliauerit, exaltabitur. Væ autem vobis Scribæ & Pharisæi hypocritæ: quia clauditis regnum cœlorum ante homines. Vos enim non intratis: nec introeuntes sinitis intrare. Væ vobis Scribæ & Pharisæi hypocritæ: quia comeditis domos viduarū, orationes longas orantes: propter hoc amplius accipietis iudicium. Væ vobis Scribæ & Pharisæi hypocritæ: quia circuitis mare & aridam, vt faciatis vnum proselytum. & cùm fuerit factus, facitis eum filium gehénæ duplo quam vos. Væ vobis duces cæci, qui dicitis, Quicunque iurauerit per templum, nihil est: qui autem iurauerit in auro templi, debet. Stulti & cæci, quid enim maius est, aurum, an templum quod sanctificat aurum? Et quicunque iurauerit in altari, nihil est: quicunque autem iurauerit in dono quod est super illud, debet. Cæci, quid enim maius est, donum, an altare quod sanctificat donum? Qui ergo iurat in altari, iurat in eo, & in omnibus quæ super illud sunt: & quicunque iurauerit in templo, iurat in illo, & in eo qui habitat in ipso: & qui iurat in cœlo, iurat in throno Dei, & in eo qui sedet super eum. Væ vobis Scribæ & Pharisæi hypocritæ: quia decimatis mentam, & anethum, & cyminum, & reliquistis quæ grauiora sunt legis, iudicij & misericordiam, & fidem. hæc oportuit facere, & illa non omittere. Duces cæci, excolantes culicem, camelum autem glutientes. Væ vobis Scribæ & Pharisæi hypocritæ: quia mundatis quod deforis est calicis & paropfidis: intus autem, pleni estis rapina & immunditia. Pharisæe cæci, munda prius quod intus est calicis & paropfidis, vt fiat id quod deforis est, mūdū. Væ vobis Scribæ & Pharisæi hypocritæ: quia similes estis sepulchris dealbatis, quæ à foris parent hominibus speciosa, intus verò plena sunt ossibus mortuorum, & omni spurcitia. sic & vos à foris quidem paretis hominibus iusti. intus autem pleni estis hypocriti & iniuste.

24. Si autem dixerit malus ille seruus in corde suo: Moram facit dominus meus venire,

A venire, & cœperit percutere conservos suos, manducet autem & bibat cuius ebriosis, veniet dominus serui illius in die qua non expectat, & in hora qua nescit, & diuidet eum, & partem eius cum infidelibus ponet.

Videns Simon, quia per impositionem manuum Apostolorum daretur Spiritus sanctus, obtulit eis pecuniam, dicens: Date & mihi hanc potestatem, ut cuiusque imposuero manus meas, accipiat Spiritum sanctum. Dixit autem Petrus ad eum: Argentum tuum tecum sit in perditionem; quia existimasti donum Dei pecunia possideri. Non est tibi pars neque sors in sermone isto. Act. 8.

B Quantum malum est subditis erroris ansam eum præbere, quem itineris ducē esse oportet. Basil.
tebat! Nemo filium suum, in foueam iam penè cadentem, negligit, aut etiam in eam prolapsum relinquit. Quantò autem gravius est animam in imum vitiorum gurgitem labentem in exitio relinquere?

C Ne quis capitis munus usurpet, qui vix manus aut pedis, aut cuiuspiam alius vilioris partis corporis officio fungi potest. Vnusquisque in quo gradu vocatus est, fratres, in eo maneat.

Cave, quæso, maxime vos præsules,
Ne lumen omni prorsus orbum lumine;
Vitiique tantum, non boni, sitis duces.
Si tale lumen, quantus est tandem nigror?

In Tetra.

C Ecquis tandem alios ad modestiam adducere queat, cum antistites ipsi ita affecti sint? I. Apo-
Quid resert probum esse gubernatorem, si malis remigibus statutus? log.

D Vnde quæso huiusmodi tumultus in Ecclesiis nasci censes? Evidem ipse non aliunde Chrysost. existimo, quam quod antistitium electiones temere atque inconsideratè fiant.

Nihil doctore frigidius est, qui sermonibus duntaxat philosophatur. Hic non doctor, sed hypocrita est. Doctore
malè vi-
uete nihil
frigidius.

Nihil præsule eo miserior est, qui iis, quibus præfet, nullam utilitatem afferat.

Quanto ad altiorem sacerdotij gradum ascendit ille, cui Episcopatus obtigit: tanto quoque amplior ab eo ratio exposcetur, non doctrinæ tantum, sed etiam pauperum curæ. Quemadmodum enim nos, cum pecunias famulis commisimus, omnium rationem ab ipsis flagitamus: sic etiam Deus, cum pecunias suas fidei nostræ commiserit, expensa rationem re-
quirit.

E Fieri non potest, ut qui res usque adeo magnas ac diuinæ ab iis, qui eas callent, minime Iustinus, didicerunt, aut ipsi eas noscant, aut alii recte tradere queant.

Doctoris imperitia, discipulis exitium afferat, ac discipulorum discordia magistro pernilus. culum creat: idque præsertim, si ipius inscitia fiat, ut illi discordia laborent.

Ne existimat rem eam, remissionis animorum & oblectationis materiam esse. Nihil enim æquæ arduum & laboriosum est, atque animabus imperare. Itaque operæ pretium est, scilicet ut iij, qui ad hoc munus accedunt, perinde se comparent, atque inungant, tanquam in graue quamani-
mas guber-
nare. Eccles. 10.
aliquid certamen ingredients.

Qui scindit ligna, periclitabitur in eis, si ferrum exciderit. Nam qui sermone res diuinæ dit, nisi sermonem undecunque obfirmatum habuerit, inter audientes periclitabitur, per sermonem videlicet scandali ansam ipsis porrigenas.

Illud velim ne ignores, complures Episcopos ignis fornacem ornatos esse. Cuiuslibet Episcopi ac doctoris opus, quale sit, sempiternus ignis explorabit. Etenim dies ille omnia detegit, ac perspicua reddet: quia in igne reuelabitur.

An te fugit, Episcopos quoque nonnunquam exitium ac ruinam subire? Euagr.
Absurdum est eum, qui honores conjectatur, labores defugere, quibus honores conciliantur.

Sit lex ista constituta aduersus eos, qui res sanctas ac diuinæ, non sanctæ, atque ut Deo dignum est, cernere volunt, ut ipsis cætitatis supplicium inferatur.